

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci v Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem ve věci

žalobkyně: I. D.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 150 00 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 6. 2024, č.j. RN-XXX XXX 3690-315-PBL,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se včasnou žalobou domáhá soudního přezkumu v záhlaví označeného rozhodnutí žalované, kterým byly zamítnuty námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18. 1. 2024, č. j. R-18.1.2024-421/XXX XXX, jímž byla pro nesplnění podmínek podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod.

2. V žalobě žalobkyně namítla, že žalovaná podrobněji nezkoumala její zdravotní stav, že je „opravdu nemocná“, že nemůže pracovat, uvedla, že „žádné prominutí zákona, prostě jsem zdravá“. Podle jejího názoru nebylo přihlédnuto k výjimce ze zákona, dále popsala své zdravotní problémy. Žalobkyně navrhla, aby soud žalované rozhodnutí zrušil.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na obsah žalovaného rozhodnutí, navrhla, aby soud žalobu zamítl.
4. Krajský soud v řízení vedeném podle ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
5. Jak vyplývá z obsahu správního spisu a z žalovaného rozhodnutí a není to ani mezi účastníky sporné, žalobkyně sice splnila zdravotní podmínku nároku na invalidní důchod, avšak žalobkyně nesplnila další podmínku pro vznik nároku na invalidní důchod, a to získání potřebné doby pojištění v rozhodném období pro získání nároku na invalidní důchod. Žalovaná vycházela v žalovaném rozhodnutí z ust. § 40 odst. 1 písm. f) zákona o důchodovém pojištění, podle něhož potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod pojištěnce ve věku nad 28 let činí 5 roků a dle § 40 odst. 2 citovaného zákona se uvádí, že potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod se zjišťuje z období před vznikem invalidity a jde-li o pojištěnce ve věku nad 28 let, z posledních deseti let před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity, potřebná doba pojištění přitom činí 10 roků. Žalovaná vycházela ze skutečnosti, že podle posudku vydaném v námitkovém řízení, a to posudku IPZS ze dne 29. 4. 2024, u žalobkyně vznikla invalidita dnem 23. 3. 2022. Žalovaná tedy vycházela z tohoto data pro vznik invalidity a dospěla k závěru, že žalobkyně v roce 2022 dosáhla 53 let svého věku, když se narodila v roce 1969, žalovaná tak stanovila tři rozhodná období pro invaliditu II. stupně, tj. od 23. 2. 2002 do 22. 3. 2022, v němž žalobkyně získala pouze 1 rok a 241 dnů doby pojištění, místo potřebných 10 roků, dále žalovaná stanovila tzv. druhé rozhodné období pro invaliditu II. stupně, tj. dobu od 23. 3. 2012 do 22. 3. 2022, v němž žalobkyně nezískala žádnou dobu pojištění, místo potřebných 5 roků a žalobkyně nezískala ani třetí potřebnou dobu pojištění, která podle ust. § 40 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění upravuje, že podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod se považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v kterémkoliv období 10 roků dokončeném po vzniku invalidity. Žalobkyně nezískala ani posunutím rozhodného období pro posouzení potřebné doby pojištění z důvodu uplatnění nové žádosti o invalidní důchod dne 23. 10. 2023, tj. v době od 29. 6. 2012 do 28. 6. 2022 potřebnou dobu pojištění, když získala pouze 179 dní doby pojištění místo potřebných 5 roků doby pojištění. Jak vyplývá ze správního spisu a z žalovaného rozhodnutí, žalovaná započítala do rozhodných období pro vznik nároku na invalidní důchod dobu 18 let práce ve firmě Botana Skuteč, dobu zaměstnání v Parku kultury a dobu uchazeče o zaměstnání bez podpory v nezaměstnanosti v době specifikované v žalovaném rozhodnutí, přičemž proti těmto závěrům o zápočtu doby pojištění žalobkyně v žalobě neuvedla žádnou konkrétní námitku. Žalovaná navíc správně poukázala na ust. § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění, které omezuje zápočet doby v evidenci Úřadu práce, když účastník řízení nepobírá podporu v nezaměstnanosti nebo podporu při rekvalifikaci nejvýše na 1 rok před dovršením věku 55 let. Žalovaná rovněž uvedla, že žalobkyně vykonávala samostatnou výdělečnou činnost v letech 2004 až 2022, avšak tuto dobu pojištění nebylo možné zohlednit proto, že žalobkyně neplatila

pojistné na důchodové pojištění a nevznikla jí tak účast na důchodovém pojištění osoby samostatně výdělečně činné. Ani proti tomuto závěru žalované žalobkyně neuvedla v žalobě námitky. Žalobkyně v žalobě pouze poukázala na svůj zdravotní stav a že nemůže pracovat na plný úvazek.

6. V dané věci je podstatné, že žalobkyně v žalobě nezpochybnila závěry žalované, které sice připouští, že žalobkyně splnila jednu z podmínek pro vzniku nároku na invalidní důchod, tj. že je invalidní, jak vyplývá z dále uvedených posudků PK MPSV, avšak žalobkyně nesplnila druhou podmínku pro vznik nároku na invalidní důchod, tj. získání potřebné doby pojištění. Žalobkyně v žalobě proti tomuto závěru žalované o nesplnění druhé podmínky vzniku nároku na invalidní důchod spočívající v nezískání potřebné doby pojištění nezpochybnila žádnou námitkou.
7. Podle § 75 s. ř. s. soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. Jestliže však žalobkyně nebrojila v žalobě proti závěru žalované o nesplnění uvedené druhé podmínky pro získání nároku na invalidní důchod, nebyl krajský soud povinen za žalobkyni nahrazovat její činnost při formulaci žalobních námitek a sám žalobu dotvářet, přičemž *„Není naprosto namístě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
8. Přes výše uvedené skutečnosti v dané věci si krajský soud vyžádal dva posudky posudkových komisí Ministerstva práce a sociálních věcí, a to Posudkové komise v Hradci Králové a v Praze. PK MPSV v Hradci Králové stanovila v posudku ze dne 27.3.2025 datum vzniku invalidity na den 18. 6. 2020, PK MPSV v Praze stanovila datum vzniku invalidity v posudku ze dne 21. 8. 2025 na den 25. 11. 2019. Těmito posudky provedl soud důkazy u jednání soudu dne 11.2.2026. V obou případech, tj. i kdyby datum vzniku invalidity byl stanoven na 18. 6. 2020 anebo na den 25. 11. 2019, jak vyplývá ze závěrů obou posudků PK MPSV v Hradci Králové a v Praze, tak by žalobkyně nezískala potřebnou dobu pojištění. V případě vzniku invalidity dne 18. 6. 2020 žalobkyně v době od 18. 6. 2000 do 17. 6. 2020 získala pouze 1 rok a 241 dnů doby pojištění místo potřebných 10 roků, v době od 18. 6. 2010 do 17. 6. 2020 nezískala žádnou dobu pojištění, místo potřebných 5 roků, v případě data vzniku invalidity na den 25. 11. 2019 žalobkyně v době od 25. 11. 1999 do 24. 11. 2019 získala taktéž pouze 1 rok a 241 dnů doby pojištění místo potřebných 10 roků a žádnou dobu pojištění místo potřebných 5 roků pojištění nezískala ani v době od 25. 11. 2009 do 24. 11. 2019, přičemž po vzniku invalidity v obou případech eviduje ČSSZ u žalobkyně pouze dobu evidence na Úřadu práce od 1. 1. 2022 do 28. 6. 2022, tj. 179 dnů. I kdyby došlo k posunutí rozhodného období pro posouzení potřebné doby pojištění až k datu sepsání žádosti o invalidní důchod dne 23. 10. 2023, žalobkyně v tomto období, od 23. 10. 2013 do 22. 10. 2023, nezískala potřebnou dobu pojištění, když získala pouze 179 dnů doby pojištění místo potřebných 5 roků doby pojištění.
9. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že žalobkyně ani po tomto stanoveném datu vzniku invalidity, tj. na základě výše uvedených posudků PK MPSV, nesplnila druhou podmínku pro získání nároku na získání invalidního důchodu, tj. získání potřebné doby pojištění, žalobkyně tedy nebyla krácena svým právem na invalidní důchod a soud musel její žalobu zamítnout jako nedůvodnou (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

10. Skutečnosti uváděné žalobkyní v žalobě, tj. poukazování na její zdravotní postižení, nemohou mít vliv na výše uvedené závěry, které svědčí o tom, že žalobkyni nárok na invalidní důchod nevznikl, když rozhodnutí vychází ze spolehlivě zjištěného skutkového stavu, který ani žalobkyně v žalobě nezpochybnila a je opřen o platnou právní úpravu uvedenou v zákoně o důchodovém pojištění, jak soud výše uvedl.
11. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 2 s. ř. s., když úspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení ve věcech důchodového pojištění a žalobkyně úspěšná nebyla.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení usnesení). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 11. února 2026

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce